

Afacerea Palmer: dovedirea vinovatiei doctorului ucigas

Spre a evita acuzatia de crima premeditata. Palmer a chemat spre consult un medic din Lutterworth, pe nume Jones, si pe indispensabilul doctor Bamford. In noaptea de 19 spre 20 noiembrie, bolnavul ajuns la capatul puterilor, a cerut pentru ultima oara ajutorul doctorului Palmer. Jones l-a sfatuit pe acesta sa administreze muribundului, pentru calmare, doua pilule de "amoniac". Dupa cite va minate, bolnavul a murit sufocat, cu trupul teapan ca o bat a de otel.

Inlaturandu-i, fara jena, pe toti cei prezenti in incapere, Palmer a scotocit buzunarele mortului, i-a luat banii si niste hartii compromitatoare pentru el. Din imprudenta el si-a achitat datoriile cele mai presante chiar a doua zi. Prevenit de doctorul Jones, socrul lui Cook a cerut imediat autopsia cadavrului. Ancheta facuta a stabilit ca, cu putin timp inainte de crima, Palmer cumparase cateva substante toxice : acid prusic, opiu, antimoniu si stricnina. Cum la autopsie in corpul cadavrului s-a gasit stricnina, s-a ajuns la concluzia ca Palmer si-a otravit victima cu aceasta substanta. Evident, asasinul a fost arestat imediat. Tãnos sau apoplexie ?

Cazul a starnit mare valva. Acuzatul a comparut in fata curtii Old Bailey din Londra. La dezbateri au asistat personalitati bine cunoscute. Timp de 12 zile, medici, toxicologi si experti celebri s-au lansat intr-o disputa acerba. Unii dintre ei au afirmat ca Cook a murit din cauza unei crize de epilepsie sau de tãnos, altii au incriminat apoplexia sau sifilisul.

Impotriva lui Palmer au depus marturie 17 medici din care cei mai multi au declarat, in urma unor experiente concludente pe iepuri, ca Cook ingerase comprimate cu stricnina. Primul, un doctor pe nume Harland, care fusese desemnat sa interpreteze rezultatul autopsiei, a declarat ca Palmer a incercat sa-i impuna vederile lui. Cand Harland a sosit la Rugeley, asasinul i-a iesit inainte si s-a aratat foarte multumit ca misiunea de conducere ii fusese incredintata lui si nu unui medic pe care el, Palmer, nu l-ar fi cunoscut. La observatia lui Harland ca existau suspiciuni de otravire, Palmer a respins categoric ipoteza, afirmand ca defunctul era un vechi bolnav, avand in antecedente doua crize de epilepsie.

Indrazneala si imprudenta criminalului au mers pana acolo incat, nefiind sigur ca-si convinsese interlocutorul, a asistat la autopsie si a facut in asa fel incat sa loveasca cu cotul un medic stagiar, pentru ca acesta sa raspandeasca in abdomenul cadavrului o parte din lichidul gasit in intestin.

Si mai zdrobitoare pentru acuzat a fost insa depozitia naivului si onestului doctor Bamford. Acesta a declarat ca il cunostea bine pe Palmer si ca nu gasea nimic suspect in faptul ca la domiciliul acuzatului au survenit, la intervale .mite, un numar atat de mare de decese. Apoi a facut, evident, si cateva relatari in legatura cu Cazul Cook. Conform marturiilor lui, Bamford l-a vazut prima oara pe bolnav in dupa amiaza zilei de 17 noiembrie ; cum el era cuprins de un acces violent de voma, Bamford i-a prescris un medicament, preparat acasa la el in prezenta lui Palmer. Acesta s-a oferit sa duca el personal potiunea bolnavului. Catre seara, Palmer l-a rugat din nou sa-l viziteze pe Cook. Tanarul continua sa vomite tot ce inghitea, drept care i-a mai prescris un medicament usor,

niste pilule, pe care le avea acasa ; doctorul Palmer l-a insotit din nou ca sa le ia. Bamford nu stia daca colegul lui le administrase sau nu bolnavului. A doua zi dimineata, l-a mai examinat o data pe Cook, care avea pulsul foarte slab. Dupa parerea lui, decesul s-a datorat unei congestii cerebrale.

In continuare, medicul, aproape octogenar, a mai dat niste amanunte si mai zdrobitoare pentru acuzat : a declarat astfel ca mai ingrijise cativa bolnavi ai doctorului Palmer si anume pe sotia acestuia, cu cateva zile inainte de deces, doi copii si un barbat din Londra aflati in vizita la el. Toti acesti bolnavi au murit. Palmer ii ceru lui Bamford sa-i elibereze un certificat de deces si pentru Cook, lucru pe care batranul l-a refuzat in primul moment ; pana la urma, insa, a acceptat. Desi utilizarea stricninei a fost pusa la indoiala de un toxicolog reputat si in ciuda pledoariei de opt ore a avocatului lui Palmer, acuzatul a fost condamnat la pedeapsa capitala.

Impotriva lui Palmer au contribuit moralitatea lui dubioasa, setea de castig, atitudinea lui in timpul autopsiei si, mai ales, verdictul categoric al profesorului doctor Taylor - caruia i s-a raliat si juriul - care a aratat ca simptomele bolii lui Cook nu puteau fi declansate decat de stricnina.

Executia a avut loc la 14 iunie 1856, la Stafford, in prezenta unei multimi imense. Palmer a sustinut pana in ultima clipa ca este victima unei erori judiciare.